

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๒/๒๕๖๑

วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายสุกรี เจริญสุข (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๘/๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๗๖ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสุกรี เจริญสุข (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดลมีมติอนุมัติการลาออกของอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป พร้อมทั้งได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี และสภามหาวิทยาลัยมหิดลได้มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี ต่อมาคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีได้มีการประชุมกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ระยะเวลาในการสรรหา รวมทั้งกำหนดสัดส่วนและน้ำหนักของคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้ร้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นอธิการบดีด้วย เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สภามหาวิทยาลัยมหิดลได้มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๘/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า

- ๒ -

แต่งตั้ง ฯ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เข้ารับการสรรหาเป็นอธิการบดี กล่าวอ้างว่าคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๘/๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง ซึ่งกำหนดเรื่องการรักษาการแทนตำแหน่งอธิการบดีไว้ว่าต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีการรักษาการในตำแหน่งยาวนานเกินไปโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด ประกอบกับตำแหน่งอธิการบดีเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยมิได้เพียงตำแหน่งเดียวและต้องได้มาตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดียังคงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย เป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญให้ความคุ้มครองไว้ จึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าความเป็นรักษาการแทนอธิการบดีตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๘/๒๕๖๐ สิ้นสุดลงนับถัดจากวันที่ครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือไม่

(๒) ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๘/๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

(๓) ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๘/๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๗๖ หรือไม่

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศและให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑) โดยที่บทเฉพาะกาลมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การดำเนินการไต่สวน หรือการดำเนินการอื่นใดตามหน้าที่และอำนาจของศาล ซึ่งดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงพิจารณาวินิจฉัยคดีนี้ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

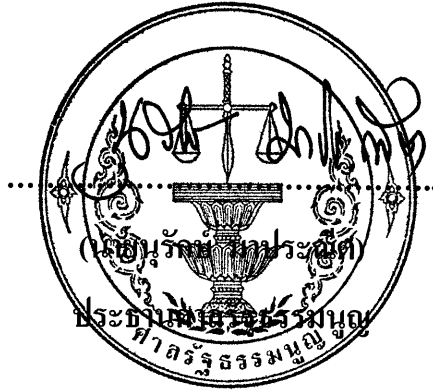
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐและต้อง มิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าความเป็นราชการแทนอธิการบดีตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๕/๒๕๖๐ สิ้นสุดลงนับถัดจากวันที่ครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันหรือไม่ และขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๕/๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๗๖ หรือไม่ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ การสิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่งของราชการแทนอธิการบดี และตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย และความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้อง

- ๔ -

หรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิยื่นคำร้องได้
ตามมาตรา ๔๗ (๒) ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

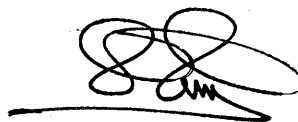

- ๕ -

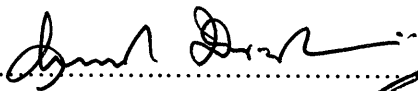
(คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๑)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

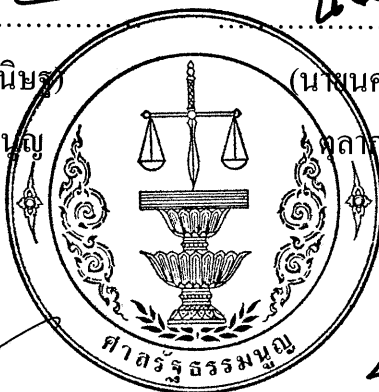
(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

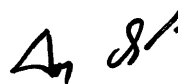

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

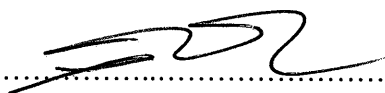

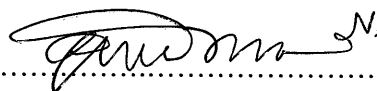
(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ